

บทคัดย่อ

จากฐานข้อมูลกิจกรรมทางเศรษฐกิจผ่านเมตริกซ์บัญชีสังคมที่ประกอบด้วยภาคการผลิต 82 อุตสาหกรรม จาก 4 สาขาการผลิต อันได้แก่ ภาคเกษตร ภาคอุตสาหกรรม ภาคบริการ และ ภาคเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ผ่านการประมาณการด้วยแบบจำลองดุลยภาพทั่วไปแบบพลวัต พบว่า

ประการแรก หากพิจารณาจากกรณีพื้นฐาน (หรือ Business-as-usual: BAU) จากแบบจำลองดุลยภาพทั่วไปเชิงพลวัตพบว่า ด้วยอัตราการเติบโตที่เหมาะสมเฉลี่ยร้อยละ 5 ต่อปี ประเทศไทยจะสามารถหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางที่ประมาณปี พ.ศ. 2573 หรือประมาณ 15 ปีนับจากปี พ.ศ. 2558 และหากมีการดำเนินนโยบายที่ส่งผลต่อการยกระดับผลิตภาพของทุนและแรงงาน รวมถึงการลงทุนภาคเอกชน เป็นไปตามข้อสมมุติฐานข้างล่างนี้ กล่าวคือ

- นโยบายสนับสนุนจากภาครัฐส่งผลให้มีการยกระดับผลิตภาพทุนและแรงงานเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 11.3 แต่สำหรับอุตสาหกรรมสร้างสรรค์เพิ่มขึ้นเฉลี่ยที่ 50%
- การลงทุนภาคเอกชนทำให้มีการสะสมทุนในภาคอุตสาหกรรมโดยเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 8.9 แต่สำหรับอุตสาหกรรมสร้างสรรค์เพิ่มขึ้นเฉลี่ยที่ร้อยละ 15
- สมมติให้การเติบโตที่เหมาะสม (Potential growth) ของระบบเศรษฐกิจอยู่ที่ร้อยละ 5 ต่อปี

การดำเนินนโยบายและยุทธศาสตร์ข้างต้นสามารถช่วยให้ประเทศไทยหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางเร็วขึ้นที่ประมาณ 2 ปี หรือสามารถก้าวสู่การเป็นประเทศรายได้ขั้นสูงในปี พ.ศ. 2571 หรือ 13 ปีหากนับจาก พ.ศ. 2558

ประการที่สอง จากเกณฑ์การคัดเลือกอุตสาหกรรมเป้าหมาย 4 เกณฑ์ คือ สัดส่วนมูลค่าอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ การวิเคราะห์ตัวชี้วัด คุณค่าเพิ่มจากแรงงานสร้างสรรค์ และผลจากการประมาณการแบบจำลอง DCGE พบว่า

อุตสาหกรรมแฟชั่น เป็นอุตสาหกรรมที่ค่อนข้างมีความโดดเด่น เนื่องจากมีส่วนต่อ GDP สูงที่สุด ประกอบกับมีคุณภาพการต่อระบบเศรษฐกิจโดยรวมและมีศักยภาพในการเติบโตในอนาคตซึ่งมีคะแนนรวมสูงที่สุด รองลงมาคือ อุตสาหกรรมสื่อ และ อุตสาหกรรมงานฝีมือและหัตถกรรม

Abstract

From the economic activity database summarizing through the well-constructed social accounting matrix, composing 82 industries from four key production sectors, namely agriculture, industry, service and creative industries, the main results from the dynamic general equilibrium analysis are as follows:

First of all, considering the business-as-usual (BAU) scenario of the general equilibrium model, we find that with a reasonable growth rate of 5 percent per annum, Thailand will be able to escape the trap of middle-income countries by the year 2030 or about 15 years from 2015. And if policy package stimulating the productivity of capital and labor including private investment has been put in place, based on the following assumptions, i.e.,

- Government support policy has resulted in an increase in capital and labor productivity by an average of 11.3%, but for the creative industries, the average increase was 50%
- Private sector investment contributed to an average 8.9% increase in industrial capital.
- But for the creative industry, the average increase was 15 percent.
- Assume that the growth potential of the economy is at 5 percent per year.

The above policy and strategy can help Thailand escaping the middle income trap, two years faster than the BAU scenario or to become a high-income country in 2028 or 13 years ahead from the present.

Second, Concerning the criteria for selecting three targeted industries, i.e., the share of creative industries in gross domestic product, Multiplier analysis, Value added from creative labor, and the results from the DCGE model, it reveals that Fashion industry is quite distinctive. This is due to the highest proportion of GDP, the contribution to the economy as a whole, and the highest growth potential in the future, with the highest overall score, followed by the media industry and the crafts industry.